Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8258
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

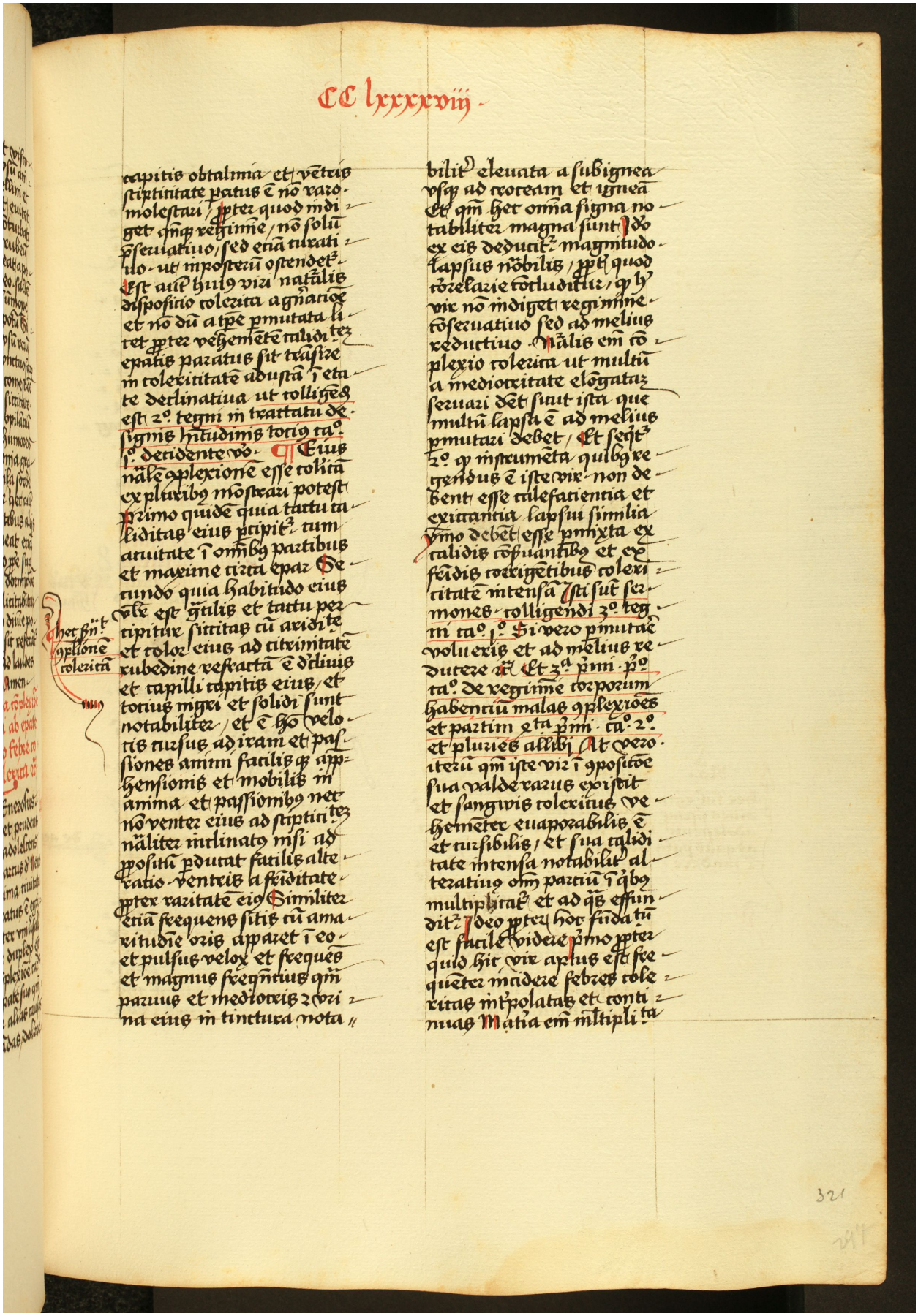

CC lxxxxviij

capitis obtalmia et vetus
stiptinitate patus ē nō raro
molestari / ꝓter quod mdi
get qnq; refrime / nō solū
ꝓseruatiuo / sed etiā curati
uo. ut mposterū ostendet.
Est aut huiꝰ viri natālis
dispositio colerica a gnatione
et nō dū a tpe pmutata li
ret ꝓter vehemētē calidi tē
peratis paratus sit transire
m colericitate adusta i eta
te declinatiua ut colligeꝰ
est 2o tegmi m tractatu de
signis hitudinis totiꝰ ta.
1o. decidente vo. ¶ Eius
nāle ꝓplexione esse colica
ex pluribꝰ mostrari potest
primo quidē quia tactu ta
liditas eius ꝓpitiat tum
acutate i omnibꝰ partibus
et maxime circa epar. De
cundo quia habitudo eius
vsle est gēilis et tactu per
cipitur sititas cū aridita
et color eius ad citrinitate
rubedine refracta ē d'liuis
et capilli capitis eius / et
totius mgri et solidi sunt
notabiliter / et ē ho velo
cis cursus ad iram et pas
siones anim facilis ꝗ app
hensionis et mobilis m
anima et passiobꝰ net
nō venter eius ad stiptin tē
nāliter inclinatus nisi ad
positū pducat facilis alte
ratio. ventris a fēditate
ꝓter raritate eiꝰ. Similiter
etiā frequens sitis cū ama
ritudie oris apparet i eo
et pulsus velox et frequēs
et magnus frequentius qm
parvus et mediocris 2 vri
na eius m tinctura nota
bilis eleuata a subignea
vsq; ad croceam et ignea
et qm̄ hēt omnia signa no
tabiliter magna sunt. Ꝓdo
ex eis deducit magnitudo
lapsus nobilis / ꝓpter quod
crelacie cōcludit / q hꝰ
vir nō indiget regimine
cōseruatiuo sed ad melius
reductiuo. Nālis em cō
plexio colerica ut multū
a mediocritate elōgatur
seruari dēt sicut ista que
multū lapsa ē ad melius
pmutari debet / et sest
2o q mstrumēta quibꝰ re
gendus ē iste vir non de
bent esse calefacientia et
exicantia lapsui similia
ymo debēt esse pmixta ex
calidis cōfuantibꝰ et ex
fēidis corrigētibus coleri
citate intensa. Isti sut ser
mones colligendi 3o teg
mi ta. 1o. Si vero pmutare
volueris et ad melius re
ducere cū et 3a pmi. 1o
ta. de regimine corporum
habentiū malas ꝓplexiones
et partim 4ta pmi. ta. 2o.
et pluries alibi. Et vero
iteru qm̄ iste vir i ꝓpositione
sua valde rarus existit
et sanguis colericus ve
hemēter euaporabilis ē
et cursibilis / et sua calidi
tate intensa notabilit al
terat ius omnū partiū i q̄bꝰ
multiplicat et ad q̄s effun
dit. Ideo ꝓter hoc fida tū
est facile videre primo ꝓter
quid hic vir aptus est fre
quēter maderie febres cole
ritus mtpolatas et conti
nuas. Matia em multipli ta

her ẽnt
ꝓplione
colerica